

Odd Jarle Hagen (73) fra Hamar ble tirsdag distriktsguvernør for 51 Rotary-klubber. Han er ikke like fornøyd med kvinneandelen i alle og sier at kravet om «anbefaling» og lederjobb er myket opp. Her forklarer han hvorfor han vil være guvernør.

TRAVEL: På fire måneder i høst skal Odd Jarle Hagen kjøre 25.000 kilometer og tale i 51 Rotary-klubber. Tirsdag kveld ble han formelt utnevnt til distriktsguvernør for to og et halvt fylke.

FOTO: FRANK BRANDSÅS

? – Hva gjør en distriktsguvernør i Rotary?

– Han representerer Rotary Internationals president. Det er en veldig flat struktur uten noe ledd mellom distriktsguvernørene og presidenten. Dagens president kommer fra Sri Lanka.

– Hvor mange blir du leder for?

– Det er 51 klubber og 1.860 medlemmer i distriktet: Hedmark, Oppland og Sunnmøre/Romsdal. Bare på Hedmarken er det sju klubber og cirka 350 medlemmer.

– Hvorfor så fin tittel; «leder» holder i de fleste foreninger?

? – Det er egentlig litt interessant: Klubbene har sin president og presidentene har sin leder som er guvernør. Vi er guvernører fordi vi representerer verdenspresidenten direkte.

– Hva driver Rotary med?

– I det store skal vi bidra til fred og vi skal lindre nød i verden. Rotary var en pådriver for etableringen av FN. Vi har siden 1978 vært hovedaktør i kampen mot polio. Til den saken har vi gitt milliarder.

– Hva har folk igjen for å være medlem i Rotary?

– Det første er et sosialt fellesskap. De fleste blir «hektet» på at de vil bidra til noe godt i verden. Årets motto for Rotary International er «be a gift to the world».

– Hvorfor må man bli anbefalt av noen for å bli medlem hos dere?

– Det er et vanskelig spørsmål. Vi har egentlig et ønske om at folk som er motivert for å gjøre en innsats skal kunne bli medlem. Møtene er åpne for alle. Men hvis du er mest interessert i å drikke kaffe og ha en møteplass så har du ikke nådd målet for organisasjonen. Men det betyr ikke at vi er ute etter de «reneste og beste» menneskene i verden.

– Dette høres vel ut som utsiling?

? – Ja, og det heter at medlemmer skal være en ener i sitt yrke. Og yrkessammensetningen er viktig i Rotary. Men dette med

at du må være leder er noe vi myker opp. Nå er både sykepleiere og lærere medlemmer.

– Er ikke dette litt gammeldags?

– Det kan høres slik ut, ja. Men jeg velger å se på dette som positive tradisjoner og ikke noe gammeldags. Vi setter etiske verdier høyt.

– Rotary er kjent som en herreklubb. Når åpnet dere for damer?

? – Det året jeg ble tatt opp, i mars 1996, kom de fem første kvinnene inn i Hamar vest som er min klubb. Det var ikke bare en evolusjon, men en liten revolusjon. Noen meldte seg ut som en konsekvens. Målet nå er 40 prosent kvinner.

– Hvorfor ikke spille samfunnet med å si 50 prosent kvinner?

– En tredel av medlemmene i min klubb er kvinner. Hvis vi ser på samfunnet i dag, og går tilbake til den konservative betraktningen om at medlemmer skal være ledere, så er det ennå et stykke igjen til vi når 50 prosent. Men jeg er

? åpen på at jeg ikke er fornøyd med kvinneandelen i alle klubbene i distriktet.

– Hvorfor ønsket du å bli distriktsguvernør i Rotary?

– Jeg har alltid hatt lederjobber, helt fra jeg var klassekommandør i Forsvaret. Jeg har likt å bruke ansvar til å få noe gjort. Som distriktsguvernør har jeg den muligheten. Jeg har mange kontakter rundt i verden som jeg vil bruke.

– Hva lærte du på «guvernør-skolen» i USA tidligere i år?

? – Først og fremst å kunne samarbeide med folk fra Kenya til Sri Lanka og Mongolia. Vi lærte om de mange fellesnevnerne vi har i Rotary. Vi lærte også om å respektere og akseptere andre. Særlig det med respekt er viktig å tenke på for oss som kommer fra verdens rikeste land: Da er det viktig å huske at vi også er bare enkeltpersoner – og at vi må oppføre oss deretter.

Frank Brandsås

fbr@h-a.no / 918 28 968